

W. BIEGAŃSKIEGO · W. CZĘSTOCHOWIE

EX · LIBRIS · M · B · P · IM · DR ·

BIBLIOTEKA PUBLICZNA im. W. Biegańskiego w CZĘSTOCHOWIE

PRAWA REPRODUKCJI ZASTRZEŻONE

COPYRIGHT RESERVED

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI, POŚWIĘCONY
SPRAWOM MIEJSCOWYM ORAZ ZAGŁĘBIA DĄBROWSKIEGO.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
 CZĘSTOCHOWA, 5-30 ALBA Str. 2. — TELEFON Nr. 2.
 Redaktor: Jan Jędrzejowski. Właściciel: Jędrzejowski Jan. Drukarnia: Jędrzejowski Jan. Ciepły 10. Ciepły 10. Ciepły 10. Ciepły 10.

Agencje: w Krakowie, Noworodoku, Myszkowie, Zawierciu, Piotrkowie, Łodzi i Warszawie. **Cena pojedynczego egzemplarza kop. 2.**

„Wstańmy z uśpienia”

„Stowarzyszenie” przewodnik pracy praktycznej dla Towarzystw polskich, zamieszcza pod powyższym tytułem następujący artykuł:

Odtąd leży prawie zupełnie praca nasza społeczna. Ogarńono nas wszystkich dziwne jakiegoś ubezwładnienie, jakas apatia niezdrówia i w stopniu wysokim szkolni.

Świat drży w podstawach swoich, w grzyzy nam wali się kraj cały, krwi płyną strumienie — a nas straszna muzyka wojenna kołysze do snu i do marzenia.

Ręce nam opadły w smutnej bezwoli, myśl i wola stanęły w zaczarowanym kole rozstroju, życie tak silnym do niedawna bijące tętnem, prawie zamiarło.

Nie umiemy jakos wykrzesać z serc odrętwiałych potężnej iskry czynu, dawnego, płomiennego i niezłomnego niezłomnego zapatu do zwykłej naszej pracy, tak nam dotąd całą duszę potęgą umiłowanej.

Bo nie jest prawda, „wyznajmy to szczerze, że leżące od roku przeszło odtąd niewygodnie ukochnętej tknął nam nie wolno, nie jest prawda, że nie można pracować w warunkach obecnych.

Warunki są trudne, to prawda, ale zawsze jeszcze możliwe.

Czynem wspaniałym, jedynym prawie w dziejach, przemówiła do nas stara Polska stolica — Warszawa.

Wśród wrzawy wojennej, wśród przejęt przelotowych i krwawych, spowitą jeszcze mgłą nierozwianą świeżych dymów pożarnych — Warszawa tworzy szkołę polską.

Zas na serce pokrzepienie takie oto wskazania i hasła idą tam z rąk do rąk: „

„Ani na chwilę nie przerywać pracy przy żadnym warsztacie.

Próżną obawą nie szarpać nerwów.

Na przewidywania nie tracić czasu.

Powtarzam pogłoszek nie szerzyć popochu.

Spokojnie i rezumnie omysleć organizację własnej rodziny.

Srodki materialne gromadzić. Zreformować wydatki. Oszczędnie szafować w tej chwili każdym groszem, nie żałując go jedynie na cele ogólnej potrzeby.

Skrupnie stroju i jedzenia podnieść do najwyższego stopnia.

Dzieci nie stroić.

Spokój uważać za konieczność.

Zewnętrzna pogoda za obowiązkiem.

Wewnętrzna powaga za przykazaniem.

Dbać o zdrowie.

Milować kraj nie słowem, ale czynem.

I choćby serce krwawo oczekiwało z bólu, prosto iść po twardej drodze, jaką polskiemu narodowi zgotowała chwila dziejowa.”

Hasła z ust naszych i pracy rąk naszych czekają i dzisiaj ci, wśród których staliśmy dotąd i ci, których teraz skupić nam trzeba
Wstańmy tylko z uśpienia!

W dniu otwarcia Wszechnic Polskich.

Wśród huku dział i szabel szcęką
Wśród tun pożarów miast i sioł,
Wśród eoh poległych wojów jęku
Powstaje macierz naszych szkół...

Ta „Alma Mater” sercu droga,
Któręj istnienia pękła nieć
Pół wieku temu — z woli Boga
Znowu zaczyna dzisiaj żyć...

Znowu otwiera swe ramiona
Dla chcących z źródła wiedzy pić...
Pod jej skrzydłami przytulona
Młódź zaczyna wieniec jutra wić...

I chociaż kłębią się jawody,
Chociaż wokół lży i zał,
Zwyczajsko pójdzie duch jej młody
W rozstloneczniona szczęściem dal...
X. Y.
(Gaz. Poranna).

Dalsze szczegóły uroczystości otwarcia Wszechnic Polskich w Warszawie.

Z okazji otwarcia Wyższych Uczelni Dyrektor szkoły p. Wojciech Górski przesłał na ręce zarządu Towarzystwa b. wychowawców tej szkoły rubli 500 przy liście treści następującej:

„Dla upamiętnienia otwarcia polskiej Uniwersytetu i Politechniki w Warszawie i utrwalenia w umysłach młodzieży ideałów społecznych i narodowych, jakie pielęgnował w swej duszy przedwieczności zgasły syn mój s. p. Bohdan Górski, student 4-go kursu Wszechnicy Jagiellońskiej, przeznaczam rb. 500, jako stypendium jego imienia na 1915 | 16-ty rok akademicki.

Oznajmiam zamiar przeznaczania corocznie na ten cel takież sumy, dopóki szkoła moja będzie egzystowała pod moim kierunkiem.
Wybór stypendystów z pośród wychowawców mojej szkoły zostawiam do uznania Sz. Zarządu b. wychow. szkoły, jak również decyzję, czy suma ta ma być wypłacona jednemu, czy też dwóm stypendystom, czy ma być stypendjum zwrotne, czy też nie.

Warszawa, d. 12 listopada.
Wojciech Górski.

Na zakończenie uroczystości w auli uniwersyteckiej odbyło się:

Składanie adresów.

Pierwszy adres składa młodzież uniwersytecka, imieniem tych, którzy dotychczas/tała się musieli rozrzucać po świecie wśród obcych.

Następnie napływają adresy: Tow. Czyteln. Ludowych w Poznaniu, Szkoła handl. w Lublinie, Wy-

dział Narodowy Lubelski, Muzeum Lubelskie, Komisja szkolna ziemi Lubelskiej, Stow. Techników w Warszawie, Tow. Bibl. Publicznej, List pr. Elsnera, Depesza Bernard Lauer, Tow. Farmaceut. Warsz., Stow. Wzaj. Pom. Prac. handl., Żeńska szkoła handlowa w Łodzi, Zarząd Lutni Łódzkiej, Stowarzyszenie Wz. Pom. pracujących w przemyśle i handlu m. Łodzi, Stow. Nauczycielstwa polskiego. Tow. Osów. „Wiedza” w Łodzi, Tow. Popierania pracy społecznej, Tow. Hygien. Luberskiego, djeczejza Kujawsko-Kaliska, miasta Włocławka, obywatelstwa z ziemi Kujawskiej, Szkoły handlowej we Włocławku, nauczycielstwa włocl. i w. in.

Składanie adresów kończy zawiadomienie rektora, że

Uniwersytet Jagielloński

w celu uroczystego inauguracyj uniwersytetu warszawskiego odbył dziś o godz. 12 uroczyste posiedzenie senatu swego, poświęcone referatowi o dziejach „Uniwersytetu warszawskiego”.

Prasa polska.

Z pośród głosów podanych przez nas onegdaj ex-re otwarcia wyższych uczelni piszą między innymi: „Kurier Warszawski”.

„Dzisiaj otworzyły się podwoje wyższych szkół polskich przed łaknącą nauki młodzieżą, która garnie się do tych źródeł wiedzy z zapałem i z ufnością, że dzień dzisiejszy, dzień historycznej doniosłości, zwiastuje odrodzenie również innych, — zniszczonych dziedzic życia naszego kraju.

Przekonanie to podziela ogół społeczeństwa polskiego i w nadziei tej przyjmuje z wysokim uznaniem i wdzięcznością dar tak wielkiej wartości kulturalnej, jak wskrzeszenie dwóch głównych ognisk wiedzy.”

„Nowa Gazeta”.
„Obchód dzisiejszy będzie pamiętnym w naszych dziejach faktem. — Współcześni witają go z radością i z entuzjazmem. Witają go, jako spełnienie jednego z najgorętszych pragnień narodowych i jako zapowiedź nowej ery historycznej.”

„Dzień”,
nawiązując do niedawnej przeszłości b. uniwersytetu rosyjskiego, pisze:

„Jeśli tedy w takich, mało powie-dzień, niesprzyjających okolicznościach, tamci mogli trwać i przetrwać to tem jasniejsze, tem piękniejsze perspektywy otwierają się dla tych, którzy dziś wkraczają w progi naszego polskiego Uniwersytetu, w godle którego widnieje Biały nasz Orzeł.”

„Dziennik Polski” (warszawski).

„Brak uniwersytetu w stolicy kraju był ważnym niedostatkiem w organizacji polskiej nauki. Obecnie ten brak został wypelniony. Jeżeli wżemiemy pod uwagę niezawodną zdolność polską do naukowej pracy i czystą polską naukową atmosferę odkażoną przez surowy krytycyzm naszych uczonych, wolno nam jasnemi nadziejami spoglądać na przyszłość polskiej nauki.”

Korespondent warszawski „Dziennika Poznańskiego” zaznacza, że:

„otwarcie uniwersytetu i politechniki uwieńczy dzieło organizacji wychowania publicznego w Królestwie Polskiem na nowych podstawach. Zap- pat z jakim społeczeństwo tamtejsze poświęca się tej organizacji, zdumiewająca ofiarność, jakiej w tym kierunku składa dowody przekonywują najlepiej o jego żywotności i zrozumieniu głównych swych zadań społecznych i narodowych.”

Prasa niemiecka.

Agencja telegraficzna Wolffa rozesłała w sobotę do wszystkich pism niemieckich obszerny telegram, streszczający głosy prasy warszawskiej z powodu otwarcia wyższych uczelni polskich. Większość pism berlińskich telegram ten w całości lub w skróceniu podały w numerach niedzielnych.

„Deutsche Wärsch. Ztg.” podała wczoraj bardzo obszerny i szczegółowy opis uroczystości, na wstępie zaś swego artykułu, pisze między innymi:

„Jest to istotnie święto.
Dla kogo? Dla Warszawian? Czy dla Niemców rządzących w mieście. Nie. Dla wszystkich, dla Warszawian i dla Niemców.

General-gubernator, von Beseler, wybrał w tym celu dzień dzisiejszy aby Wszechnicę polską w Warszawie na nowo wskrzesić, aby kultura europejska — rzymsko-germańskiej kultury — szerokim strumieniem wiała się znów do narodu polskiego, który niedłwie przez całe stulecie zmuszony był uniażać się przed azjatyckim światem ducha.”

„Berliński „Lokal Anzeiger” wydrukował wczoraj obszerny telegram z Warszawy, z którego podajemy niektóre wyjątki.

Warszawa obchodzi dziś święto mające dla kulturalnego życia pierwszorzędne znaczenie. Jest to otwarcie uniwersytetu polskiego i wyższej szkoły technicznej.
Uniwersytet, założony w 1816 roku, był od 1869 r. powoli rusyfikowany. Dość zajrzeć do prasy warszawskiej, aby się przekonać, że wszystkie sfery społeczne żywo się tym faktem zajmują.

Władza zezwoliła na wszelką swobodę urzędzenia uroczystości

Tu następuje opis uroczystości, wiernie podług programu z wyliczeniem głównych momentów, oraz wyliczeniem wszystkich osób, tak ze strony władzy niemieckiej jak przedstawicieli polskich, którzy brali udział w uroczystości.

— 2 —

Związek stypendystów. (Projekt).

Wskrzeszony Uniwersytet polski przyjmuje dziś w swoje podwoje zastęp spragnionej światła młodzieży.

Gdy przez długie lat dziesiątki tłumiono nasze życie narodowe, dziś poświęcimy uroczystość przywrócenia życia ważnemu czynnikowi w

